

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

Országgyűlés Hivatala

irómanyszáma: K/13470.

Érkezett: 2004 DEC 17.

Kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

"Fontos a kormány számára a tradicionális szakmák megmentése, vagy tevékenyen részt vesz azok felszámolásában?" címmel a Házsabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Kóka János gazdasági és közlekedési miniszterhez. A kérdésre írásban várom válaszát.

Tisztelt Miniszter Úr!

2002. júliusában írásbeli kérdést nyújtottam be Csillag István gazdasági Miniszterhez, az exportőr vállalatok, így az Ajka Kristályt Kft. biztonságos működését is veszélyeztető új árfolyam-politika miatt. Miniszter úr válaszában kitért arra, hogy a versenyképesség javításához a kormány a kétséges hatékonyságú célzott támogatások helyett elsősorban kiszámítható és piacbarát gazdasági környezet megteremtésével és az adóterhek mérséklésével kíván hozzájárulni.

Ma már tény, hogy a kiszámíthatóságról, az adóterhek mérsékléséről szóló ígéretnek nem teljesültek, és Csillag István miniszter is távozni kényszerült posztjáról.

A nagy ígéretők számára egyszerűbb volt minisztereket, miniszterelnököket váltani, mint bevallani, hogy erejükből pusztán a választók megtévesztésére futja, a gazdaság élénkítésére nem.

Mert beszélhetünk-e piacbarát környezetről akkor, amikor az országban napról napra egyre több munkahely szűnik meg, vagy kerül veszélybe, a munkáltatókat pedig újabb és újabb járulék- és adóterhekkel sújtják?

Minden nehézség ellenére az Ajka Kristály Kft. – amelynek elődje 1878-ban kezdett el Ajkán dolgozni, amikor a Zichyek ide telepítették az úrkúti üveghutát – mindvégig fizetőképes volt.

Mára azonban már nem csak az ajkai, hanem a parádi, a salgótarjáni a hollóházi és a zsolnai manufaktúrák működése, mi több, jövője is bizonytalanná vált.

Nem csupán arról van szó, hogy közel 3000 munkahely került végveszélybe – amely önmagában is tragikus –, de olyan szakmák és szakmai kultúrák szűnhetnek meg akár örökre, amelyeknek Zsolnai Vilmos, Róth Miksa, vagy éppen Fischer Mór voltak a reprezentánsai.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az említett manufaktúrák által gyártott porcelán-, és üvegyipari termékeket méltán tekinthetjük hungarikumoknak. Ahhoz azonban, hogy ezek a termékek a továbbiakban is Magyarország reklámhordozói maradjanak a világban, csak úgy lehetséges, ha a Munkaügyi-, és a Gazdasági Minisztérium ebben a rendkívül kritikus helyzetben összefogva segítséget nyújt a válságba került területnek. A piacon maradási, illetve a piacra jutást mozdítaná elő a manufaktúrák segítése munkahelymegtartó támogatással vagy kedvezmények biztosításával.

Tisztelt Miniszter Úr!

Tudnak és akarnak-e gyors és hatékony segítséget nyújtani az ajkai, a parádi, a salgótarjáni és zsolnai manufaktúráknak, hogy az általuk reprezentált szakmák és nemzetközi hírnévre szert tett szakmai kultúrák ne szűnjenek meg végképp, és a továbbiakban is hungarikumként, márkanevként képviseljék hazánkat a nagyvilágban?

Tisztelettel várom válaszát.

Budapest, 2004. december 14.

Dr. Kovács Zoltán

Stolár Mihály